

kursní soud proto neměl vyhověti rekursu proti povolení úschovy. Ale rekurs povinné nelze pokládati za nepřipustný v tomto případě. Povoluje-li se úschova zabaveného předmětu po odkladu exekuce nebo když věřitel upustil od dalšího vedení exekuce, pak se na takové případy ustanovení § 289 ex. ř. podle své tendence nevztahuje. Důvod, proč zákon nepřipouští rekursu proti povolení úschovy, je ten, že úschova slouží k zajištění výsledku exekuce, stejně jako označení zabavených předmětů, a uschováním neděje se újma právům povinného. Ale tam, kde se úschovou má zmařiti slib sečkání s prováděním exekuce nebo výsledek povoleného již odkladu exekuce, kde se tedy porušuje buď formální právo povinného nabyté na odklad exekuce nebo materiální jeho právo ze slibu na nevykonání exekuce po určitý čas, jest situace docela jiná. Tu nedopadají důvody, pro které zákon rekurs proti povolení úschovy v pravidelných případech vylučuje. Proto nutno ustanovení § 289 ex. ř. vykládati v tomto směru způsobem omezujícím podle tendence zákona. V takových případech totiž má sice úschova také zajistiti věřiteli výsledek exekuce, ale nesmí mařiti právo povinného z odkladu nebo ze slibu upuštění od dalšího vedení exekuce, kterých práv povinný jinak nemá, a proto nutno k ochraně těchto práv připustiti rekurs i proti povolení úschovy. Rekursní soud tedy právem vyřídil rekurs povinné věcně.

Čís. 7688.

Ku projednání pozůstalosti cizozemců, záležející pouze ze jmění v cizině, nejsou tuzemské soudy povolány ani tehdy, měl-li zůstavitel v tuzemsku řádné bydliště.

(Rozh. ze dne 12. ledna 1928, R I 1092/27.)

Vyřizuje žádost Liny S-ové o dodatečné projednání pozůstalosti po Augustě F-ové poukázal soud první stolice navrhovatelku, by vzhledem k tomu, že podle úmrtního zápisu byla zůstavitelka příslušnou do Celovce v Rakousku a že její pozůstalost byla u advokáta Dr. M-a ve Vídni, oznámila soudu onen rakouský soud, jenž jest podle § 105 a 106 j. n. příslušným ku projednání pozůstalosti, jemuž pak bude postoupen úmrtní zápis se spisy ku provedení pozůstalostního řízení. **R e k u r s n í s o u d** napadené usnesení potvrdil.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Podle stěžovatelčina návrhu ze dne 14. července 1927, patří do pozůstalosti Augusty H-ové pouze movitosti, jsoucí v úschově Dra Oty M-a, advokáta ve Vídni, tedy na území republiky Rakouské, a je nesporno, že zůstavitelka byla státní příslušnicí téže republiky. Již tyto skutečnosti stačí k posouzení otázky, zda je okresní soud v Liberci ku

projednání pozůstalosti po Augustě H-ové příslušným, aniž třeba řešiti otázku další, zda zůstavitelka měla v době úmrtí řádné bydliště v Liberci. Ku projednání pozůstalosti po cizinci, která záleží pouze ze jmění, jsoucímho v cizině, nejsou tuzemské soudy povolány vůbec, tedy ani tehdy, když zůstavitel měl v tuzemsku své řádné bydliště. Vyplýváť z doslovu §§ 23, 24, 137, 138 nesp. říz., že možnost, by zdejší soudy projednávaly pozůstalost cizincovu v příčině movitého jmění, nastává pouze, je-li toto jmění v tuzemsku. V příčině nemovitostí platí vůbec jen zásada immobilia obnoxia territorio, není-li státními smlouvami stanoveno nic jiného (§ 22 nesp. říz.). Poněvadž v tomto případě jde o projednání pozůstalosti záležející pouze z movitostí státní příslušnice republiky Rakouské, které jsou na území téže republiky, není tuzemský soud ku projednání pozůstalosti příslušným, a okresní soud v Liberci, odepřev zahájení pozůstalostní řízení, učinil tak právem. Tvrdí-li stěžovatelka ve stížnosti ovšem v naprostém rozporu s původním návrhem, že jmění, o něž tu jde, nezáleží z věcí samých, jež jsou u Dr. M-a, nýbrž v nároku na vydání těchto věcí, nutno k tomu poznamenati, že pro rozhodnutí o příslušnosti ku projednání pozůstalosti byly směrodatnými údaje v původním návrhu a že by ostatně nedopadlo toto rozhodnutí jinak ani v tom případě, kdyby bylo pravdou, co se tvrdí ve stížnosti. Bydlíť Dr. M., který by přicházel v úvahu jako dlužník k vydání věcí povinný, ve Vídni, místo splnění nároku bylo by tamtéž a proto slušelo by také v případě právě naznačeném považovati Vídeň za místo, v němž je jmění patřící do pozůstalosti. Bude tedy věcí účastníků, by se obrátili na onen cizozemský soud, který jest příslušným ku projednání pozůstalosti.

Čís. 7689.

Byla-li původní úvěrová hypoteka přeměněna pozdějšími knihovními zápisy v obyčejnou hypoteku, jest pořadí příslušenství pohledávky posuzovati podle § 216, poslední odstavec, ex. ř.

I útraty sporu bez vedení exekuce jsou náklady, které vznikly vymáháním hypoteční pohledávky a které, jsouce soudně určeny, mají stejné pořadí s jistinou.

(Rozh. ze dne 12. ledna 1928, R I 1096/27.)

Rozvrhuje nejvyšší podání za exekučně prodanou nemovitost přikázal soud první stolice knihovní věřitelce Městské spořitelně v Ú. plné útraty spojené s dobýváním pohledávek, rekursní soud vyhověl rekursu další knihovny věřitelky potud, že přikázal Městské spořitelně v Ú. útraty pouze do výše jinak nevyčerpaných jistot za vedlejší závazky.

Nejvyšší soud k rekursu Městské spořitelny v Ú. obnovil usnesení prvního soudu.